

Αντί-παρά-Θέσεις

Από τον
**ΓΙΑΝΝΗ
ΤΡΙΑΝΤΗ**

Στις αρχές του 1947 ήρθε στην Αθήνα ο Πωλ Πόρτερ, επικεφαλής μιας ομάδος Αμερικανών, προκειμένου να μελετήσει την κατάσταση της χώρας και να συντάξει σχετική έκθεση για τα οικονομικά και πολιτικά πράγματα της εποχής. Ήταν η στιγμή που οι Βρετανοί παρέδιδαν τη σκυτάλη στους Αμερικανούς επικυρίαρχους. Ενα μήνα μετά, ο Αμερικανός Πρόεδρος εξήγγειλε το «Δόγμα Τρούμαν» και η Ελλάδα περνούσε οριστικά στην «αρμοδιότητα» των ΗΠΑ...

Η Έκθεση του Πωλ Πόρτερ ήταν καταπέλτης. Μιλούσε για μια κλίκα εμπορών και τραπεζιτών που έχουν τους πολιτικούς στην υπηρεσία τους. «Η κυβέρνηση δεν έχει καμμία άλλη πολιτική πρακτική από το να ζητάει συνέχεια βοήθεια για να διατηρεί την εξουσία της και να διασώζει τα προνόμια μιας μικρής κλίκας εμπορών και τραπεζιτών, οι οποίοι αποτελούν την αόρατη εξουσία στην Ελλάδα»... Την ορατή εξουσία συγκροτούσαν πολιτικοί από όλο το φάσμα της Δεξιάς και του Κέντρου, συνασπισμένοι σε κοινό μέτωπο έναντι του αριστερού κινδύνου. Συνεχίζει ο Πόρτερ:

«Η κλίκα αυτή είναι αποφασισμένη να υπερασπίσει με κάθε μέσο τα οικονομικά της συμφέροντα και δεν ενδιαφέρεται καθόλου για το τι μπορεί να στοιχίσει αυτό στην οικονομία της χώρας. Τα μέλη αυτής της κλίκας επιθυμούν να διατηρήσουν άθικτο ένα φορολογικό σύστημα που τους ευνοεί, με αληθινά σκανδαλώδη τρόπο. Αντιτίθενται στον έλεγχο συναλλαγμάτων, γιατί αυτό θα τους εμποδίσει να εξάγουν τα κέρδη τους στις τράπεζες του Καΐρου και της Αργεντινής. Δεν διανοήθηκαν ποτέ να επενδύσουν τα κέρδη τους στη δική τους χώρα για να βοηθήσουν στην αναστήλωση της εθνικής οικονομίας. Τα συμφέροντα των εφοπλιστών προστατεύονται επίσης με σκανδαλώδη τρόπο. Η ελληνική εμπορική ναυτιλία ανθεί στην εποχή μας και οι εφοπλιστές κερδίζουν τεράστια ποσά, αλλά το χρεοκοπημένο ελληνικό κράτος δεν αποκομίζει κανένα όφελος απ' αυτό. Οι μισθοί των ναυτικών γυρίζουν στην Ελλάδα, αλλά οι εφοπλιστές ασφαλίζουν το μεγαλύτερο μέρος των κερδών τους στις ξένες χώρες»...

Διαβάξεις την Έκθεση Πόρτερ και νομίζεις πως μιλάει για το σήμερα, τηρουμένων των αναλογιών. Ανικανότης, αβελτερία και διαφθορά. Πολιτικοί υποταγμένοι στα κελεύσματα ξένων σωτήρων και μονίμως στην υπηρεσία «μεγάλων συμφερόντων». Ενα κράτος-ρετάλι, υποχείριο επιτηδείων, κράτος άξενο για την πλειονότητα, κράτος-τύραννος και

βασανιστής. Από τότε μέχρι σήμερα. Με κάτι μπαλώματα κατά καιρούς και λίγες βελτιώσεις.

Παράδειγμα το φορολογικό σύστημα και η φοροδιαφυγή. Κατ'εξοχήν ταξικό και προκλητικά ετεροβαρές, αρκείται να απομυζά τα συνήθη υποζύγια και να ευνοεί παντοειδείς κλίκες εχόντων και πονηράν, αποθεώνοντας τη «μαγκιά» της κλεπτοκρατίας... Ασύστολοι οι ανέλεγκτοι ποτέ δεν ανησύχησαν. Ήξεραν ότι καμμία κυβέρνηση δεν θα προβεί στο αυτονόητο. Να ψάξει στοιχειωδώς το πόθεν της τρυφηλής και χαρισάμενης ζωής τους. Να συντάξει έναν εκτενή κατάλογο με όσους κατέχουν θώκους ή υπηρετούν σε νευραλγικές θέσεις (υπουργοί, γραμμα-

τείς, φαρισαίοι, στρατηγοί, δικαστικοί, δημόσιοι υπάλληλοι σε εφορίες, τελωνεία κ.τ.λ.) και να ελέγξει τα πάντα. Ολων. Ακόμη και συγγενών ή φίλων. Να μην αφήσει τίποτε όρθιο...

Οι πρόσφατες αποκαλύψεις για τις μίζες στα εξοπλιστικά αποτελούν εναργές ανάπτυγμα αθλιότητος. Ενδεχομένως να μην ευσταθούν κάποιες από τις καταγγελίες. Ίσως να υποκρύπτουν

σκοπιμότητες ορισμένες αναφορές σε πρόσωπα ή να μην έχει φανερωθεί πλήρης η αλήθεια. Εστω κι έτσι όμως, έστω και τώρα παρέχεται χρυσή η ευκαιρία να ξεσκονίσει τους πάντες η κυβέρνηση, ψάχνοντας όλους όσους έχουν χρηματίσει σε δημόσιες θέσεις, τουλάχιστον από τη μεταπολίτευση και μετά. Εκατό κομπιουτεράδες θα μπορούσαν σε λίγους μήνες να παραδώσουν ανάγλυφη την εικόνα και να κάτσει κάθε κατεργάρης στον πάγκο του. Ειδικά υπό τις σημερινές συνθήκες, με τη Δικαιοσύνη ακοίμητη και την κοινωνία διψασμένη για απόδοση ευθυνών και τιμωρία των ενόχων...

Αλλά πώς να καταστεί εφικτή η πάνδημη απαίτηση για ξεσκόνισμα των πάντων, όταν το φιλάσθενο κράτος δεν διαθέτει ούτε τη βούληση ούτε την υποδομή για το εγχείρημα αυτό. Προφανής ο κίνδυνος για τους κρατούντες, καθώς και για το εξοσιαστικό μπλοκ εν γένει: οι κλίκες της μίζας και της διαφθοράς είχαν πάντοτε τις πλάτες της εξουσίας. Αν αποκαλυφθούν αυτές σε όλη τους την έκταση θα συμπαρασύρουν στην κατάρρευση ένα τμήμα του συνολικού συστήματος. Οπερ έδει δείξα... Εκτός και αν το συγκεκριμένο σύστημα εξουσίας υποχρεωθεί εκ των πραγμάτων να βγάλει όλα τ' άπλητά του στη φόρα, προκειμένου να περισώσει ό, τι είναι δυνατόν από τα ερείπια του διεφθαρμένου ενδιαιτήματος...